

Ca-Nostra

* * * ANY TERCER, NÚM. 111 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 13 DE NOVEMBRE DE 1909 * * *

INVOCACIONS

A Santa Maria la Major

EN LA SEUA FESTA

Santa Maria la Major, verge prodigiosa, trono aont reposá la Eterna Sabiduria quan vengué al mon a ensenyar el camí de salvació, alcansau als vostros inquer aquella fè qu'enfonza les montanyes, umpl los valls y fa plá lo camí de la vida.

Santa Maria la Major, Mare castíssima, mirall de pureza, flor de les Verges, qui dugueru al món el bálsam d'incorruptió, Jesús fill de Deu, alcansau mos l'honestidat de les costums públiques.

Santa Maria la Major, Profetisa admirable, qui beneireu y alabareu al Etern més que totes les gerarquies angèliques plagades, feis que sia desterrat d'aquest poble vostro, l'esperit de maldició y de blasfemia.

Santa Maria la Major, Rosa de caritat, foc que sens consumir escaufa, tres d'Inca l'esperit de discordia y ajuntau tots sos fills ab cor de germans.

Santa Maria la Major, Santa Engendrada del Etern, Filla del vostro Fill, feis que may se desfassa aquest poble d'Inca, que Vos espiritualment engendrareu.

Santa Maria la Major, Verge poderosa, més forta qu'un exèrcit en ordre de batalla, desde vostro trono, que vos alsaren els avis, defensau d'inimichs espirituals y temporals la terra inquera que teniu encomanada.

Santa Maria la Major, MADONA D'INCA, que teniu vostro sant palau voltat de vinyes y fruitals, signe de fecundidat, alcansau a la pagesia d'aquests termes una pau cristiana y una verdadera prosperidat.

ENDEVANT!

Al honorable Miquel Durán Director propietari de CA-NOSTRA.

De cada día se veu que Deu vos ajuda en la tasca pesada y mal agraída que fá estona d'uis empresa publicant el vostro setmanari mallorquí catòlich.

No vos canseu, valdament n'hi haja tants dels nostros que flaquetjen, o ja s'han retut. Els Papes y els grans pensadors de nostro temps, han dit y repetit que no hi ha obra social més meritòria en el món *civilizat* que el sosteniment de la *bona premsa*, en competència ab la immoralisadora que mos té ofegats dins un mar d'indiferentisme, de corrupció y

d'incredulitat.

No fá cas si els nostros conciudadans, fenta mitja riayeta, vos miren amb aire desjectiu, prenguentvos per un xiflat errat de contes; no fá cas si molts dels meteixos que combreguen en les nostres creencies, sens adonarsen, entebanats per idèes ultra lliberals, lluny de fernos costat, ajuden als contraris, favorint la premsa de moda y negantvos la suscripció, sens prendre la pena de llegir CA-NOSTRA. Cada hu s'en vá am los seus instintivament. Un refrán antich deya: *dime con quien vas y te diré quier eres*. Avuy en día se pot dir: *dime lo que lees y te diré que crees*.

Seguiu la vostra tasca, axí com un † Clavara y un Sardá y Salvany, en sos respectius setmanaris; de Deu cobrareu y no dels homos. Pensau que el nostro gran apostol Ramon Lull, qui intentá fundar una missió per difundir la llum del Evangeli dins la Moreria, si ara visqués, sostendria un setmanari pera defensar la *bona causa dins ca-nostra*. Dins ca-nostra hont veim alsarse en mitj de plassa moderns savis que neguen a veus altes l'ecistencia de Deu. . . . Si fossin a l'África, per llástima, los tancaríen dins un manicomi.

En devant! y que'l vostro corallós exemple convertesca als poruchs y endormiscats abans de que el naufragi social los sorprenga.

Si per miserables questions de política menuda o per les més insignificants de llenguatge, se negás importancia a la difusió de bones idèes estergides demunt les ensenyances Pontificies y autorisades p'el nostro Prelat, mal podríem complir los preceptes evangèlics. Mentres vos ampar l'autoritat eclesiástica; mentres n'hi haja tants que no saben ahont es *caseva*, endevant uys cluchs, a treballar a dins CA-NOSTRA.

BARTOMEU FERRÁ.

¡ALERTA!

Un dels cultíssims y molt educats oradors del meeting que's va celebrar a Palma dies enrera, va proposar, y aixís es va fer efectivament, l'enviu d'un telegrama de felicitació y adhesió a M. Jaurés. La part de poble assistent al acte va aplaudir la proposició y la va acceptar com l'haguera acceptada si l'homenatge fos dirigit a Mr. Roosevelt a qui segurament coneixen tant poc els qui acordaren remetre'l telegrama de que parlam com a n-el propi M. Jaurés. Y es trist, molt trist que's fassa passar com a homo admirat y popular dins una ciutat a qui, apenes si es conegut

dels que se serveixen de l'ignorancia y tonteria del poble per satisfer les seues ambicions y els seus desitjos de gloria y popularidat.

La conciencia honrada se subleva contra aquests procediments baixos que deuria despreciar tota persona decent, y el seu crit no pot manco de sortir al exterior per fer veure com s'engana al poble y com inconscientment se li fan fer actes que no duria a terme si sabés lo que fá y l'alcans y trascendencia que poden tenir els mateixos.

Si abans d'aprovar l'enviu del telegrama de felicitació, s'haguera dit al poble: aquest M. Jaurés a qui volem presentar els nostros homenatges, es un francés que no pert ocasió d'insultar a la nostra Espanya valguentse de la calumnia y la mentida, y expresantse de la manera més baixa, inculta, imbècil y criminal.

Aquest M. Jaurés, que noltros volem qu'adoreu com un ídol, es un dels homos més vils y miserables que trepiljen terra: un pobre diable que no servint per res s'ha creat una fortuna que li permet tenir un magnific palau y un castell: que explotant les baixes passions dels pobres obrers els ha robat quant ha pogut sota el pretexte de sociadats de propaganda desafiant ara la seua miseria al passar per devant ells assegut dins esplèndid automòvil: un homo, en fi, acusat, no tan sols pels bons francesos, sino fins y tot pels periòdics radicals com a autor de delictes gravíssims contra la patria y d'haver rebut doblers de nacions estrangeres.

Si ab tota veritat s'haguera presentat als ulls del poble el retrato moral d'aquest socialista funestíssim que té'l cinisme, essent qui es, de parlar d'humanitat y de redenció del poble, estám ben segurs que'ls obrers haguesen protestat de tan diabòlica proposició; perque dins llurs pits hi nía encara el sentiment de dignitat y d'honradés, malgrat els esforços que per apagarlo han fet els qui per sarcasme s'anomenen els seus redentors.

Poble de Mallorca: ¡Alerta! no vulguis rendir may tos homenatges, ni tributar els teus aplausos, ni felicitar ab efusió a la persona que no sápigues bé qui es, que no conegues les seues obres, que no estigues ben convinçut de que es digne de la teua admiració y dels teus entusiasmes, perque, si no, t'exposes, com ha succehit darrerament, a enlairar amunt, ben amunt, a qui viu de la sanc qu'ha xupat a tos pobres germans del món sencer.

F. A.

PLACÉVOLA

*Desperta Diana
d'un somni d'amor,
de color de grana
puja la claror;*

*la claror galana
qui, dantli calor,
de nou, a la plana,
parla d'abundor.*

*L'estensa masia
dorm l'algaravia
de labors recents.*

*Vora el munt de palla
un home badalla
fent estiraments.*

A. GARCIA ROVER.

L'homenatge a D. Antoni Maura

Son tantes y tan grosses les calumnies que en aquests darrers temps s'han aixecat contra nostre il·lustre país; tantes les recriminacions qu'ha sentit per la seua política honrada; tants els insults que se li han dirigit; y sobretot son tan vils y cíniques les desvergonyes que se li han tirat en cara per mallorquins borts, indignes d'esser compatricis, (si es que rigurosament parlant ho son molts dels que trónaren contra'l govern caigut) de l'Ex-president del Concell de Ministres, que'ls seus vers amics s'han cregut a n-el cas de reparar la negra ofensa inferida a qui era digne del sincer elogi. Per això han escrit un mensatge molt valent y afectuós que pensen presentar-li ab les firmes de milers de mallorquins.

El posar el nom al péu d'aquest document no significa de cap manera adhesió a la política d'en Maura ni compenetració absoluta ab la seua manera de pensar. Aquesta firma es per desagraviar a un fill il·lustre de la ciutat, de les ofenses qu'altres ciutadans li han inferit. El qui no firmi se farà solidari dels grossers insults que'n el meeting celebrat a la plassa de Toros de Palma se proferien contra'n Maura.

Aquesta firma es per adherirse a l'ordre a la justícia y a la moralitat qu'encausa actualment la personalitat de'n Maura ja que les protestes se li han dirigit pels inemics de l'ordre, de la justícia y de la moralitat, y per haver donat proves continuades durant el temps que va esser poder de moralitat, de justícia y d'ordre. El qui no firmi formarà en les files dels masóns, anarquistes y socialistes inemics del ordre social, violadors, incendiaris, sacrílecs, sediciosos, criminals, inemics acèrrims de Deu, de la Monarquia, de l'Exèrcit, de la Magistratura. . .

Es hora de sebre quines son les persones amigues del ordre y quines son partidaris de la revolució social. El projectat homenatge mos ho dirá.

J. F.

Si totes les persones fossen perfectes; poc mèrit hi tendriem en estimar al pròxim.

TRADICIONS POPULARS
MALLORQUINES

ES CANS Y SES LLEBRES (1)

Un temps es cans y ses llebres eran amichs corals ferm; carn y unglá: no se dexavan may, sempre los veyen plegats, y may hi havia un tu per tu.

Una vegada en s'estiu, que se'n anavan a estirarse ses cames y a cercar veroles, cauen a passar per devora un safreig ben gran: era casi mitx y ab una aygo lo més estil·lada; feya nadera.

Per paga queya un sol que cremava's cul a ses llebres, y es cans que pantaxaven a les totes y me treyen un paum de llengo. A les hores ja eran tan bascosos com ara y tan afectats de pegar capficons y posar es cuyro en remuy.

Axí fonch que, tot d'una que veren s'aygo d'aquell safreig, digueren:

—¿Que mos hi tiram?

—Tirauvoshí voltros, digueren ses llebres, que noltros mos estimam més mirar es bou de sa barrera.

—¿Vol dir mos esperareu axí meteix?

—No'n mancaria altra. Tirauvoshí descansats.

—No res, diuen es cans, mos hi tirarem; però mos convé treuremos ses sabates; que, si les mos banyam; no mos durarán una roada.

Les se treuen, les dexan allá devora, y *pa-ta-plum* se tiran tots dins es safreig, y vengan capficons y bones remades y fues d'un vent y de s'altre.

Ja hi estavan a pler y hi xalavan de bona manera. No's temien des temps.

Però ¿que feren ses llebres com los veren tan descuydats, en so nadar?

Se posan ses sabates des cans, y ja li han estret ¡cames me valgan!

Cansats ells de fer es granot, surten des safreig, y ni veren sabates ni llebres.

—¡Ja son aquelles polissones que les mos han preses! digueren fent flamada. ¡Ja porá esser que les paguen cares!

Enrabiats de tot, ja son partits a cercarles per ferles benes allá hont les trobarían.

De llavò ensá es que's cans no han pogut veure pus ses llebres, y que les cercan com a rabiosos, y, en trobarne cap, s'hi afuen, y no tenen assaciament fins que les han assolides.

Com les veuen tan ben calssades (2) ab ses sabates que les varen pendre, y qu'ells hajan d'anar d'ungla, el dimoni los se'n du de rabia: ja no les ho perdonarán may a sa feta des safreig.

Tant meteix va esser massa grossa.

ANTONI M.ª ALCOVER, *Pvre.*

(1) La'm contaren mos germans Andreu y Martí.

(2) Les llebres tenen els potons plens de pel: d'aquí ve el dir que van calssades, y d'aquí degué néixer aquesta tradició.

Les estrelles de plata

(Rondaya)

Una vegada hi havia una pobre nina qui acabava de perdre'ls seus pares.

Trobantse sense abric, ni recursos, caminava a la ventura pel camp.

No tenia més bens qu'el vestit que duya posat y un tros de pa que li havien donat per caritat.

Passá per allá un pobre y li demaná menjá; ella li va doná'l pá.

Una nineta, tremolant de fret, li demaná roba; ella li doná'l seu vestit.

Estant a la nit a l'entrada d'un bosc, pensá qu'allá hi podria dormir demunt un munt de fuyes seques y hi va entrá.

Encara no comensava a dormir-se, quant de sopte va veure caure del cel qualca cosa pa-rescudá a una pluja d'estrelles.

Mira y veu qu'aquelles estrelles eren altres tantes monedes de plata.

En el meteix moment, la pobre orfaneta se va veure vestida ab un magnífic vestit blanc del lli més fi.

Omplí les seues butxaques amb les pessetes que havien caigut y va quedar rica per tota la vida.

Aquesta fou la recompensa del seu bon cor.

G. C.

Lo Roser de tot lo mon

I

*La Verge seya un dia
vora, voreta'l mar,
les ones a ses plantes
no's cansen de jugar,
juguen a darli perles,
qui més li'n podrá dar,
perles que diuen totes:
vullaunos aplegar.*

*Comensa de cullirne,
cullirne y enfilar,
com més Elia n'enfila
més vénenla a arruixar.*

II

*Passava Magdalena,
li varen agradar:*

—Donaumen unes xiques

—per fermen un collar.

*—Vos ne daré una altra hora,
si les sabeu guanyar.*

De perles y de roses

del cèlich roserar,

ne vull fer un rosari

que'l mon ha de lligar.—

JACINTO VERDAGUER.

Homenatge al Sr. Maura a Inca

Dilluns a vespre tengué lloc a la senyorial casa de D. Lloaxim Gelabert una reunió, a la qual se tengué l'amabilitat de invitarnos, per tractar de dur a efecte a n-aquesta ciutat l'homenatge que Mallorca tributa a son il·lustre Patrici, lo Exm. D. Antoni Maura.

A la reunió assistiren una cinquentena de persones de lo més florit y granat de la societat inquera: comerciants, industrials, amos, senyors, homos en carrera, fins les families Verd y Siquier. Entre els assistents reyná el major entusiasme per fer un acte que demostrí l'admiraçió y simpatia en que la ciutat d'Inca té pel Politic honrat, per protestar de les grosse-

res calumnies que'n tant de cinisme llensàren els oradors del mití de la Plassa de toros el darrer dia del mes anterior.

Se llegí, entre esclats de mambelletes, el missatge qu'ha escrit el poeta D. Joan Alcover per enviar a D. Antoni Maura, y se repartiren fulles per ferles omplir de firmes, a fi que fos molt nombrosa la representació de protesta contra les infamies esquerranes.

Se acordá donar un ápat popular de 300 cuberts per festetjar al Sr. Maura, suscriuentse, allá meteix, tots els presents y disponguent que la llista quedás uberta a la tenda de D. Joan Gelabert, del carrer Major.

La festa tindrà lloc demá, diumenge, a les sales de l'Hostal de sa Font; y es de creure que, pels preparatius que's fan y els entusiasmes que per totes parts fluexen, serà un acte de ressonancia y de verdadera amistat y simpatía envers la persona del il·lustre Patrici.

Escapulons

«EL SENTIT DE VOTACIÓ.—Pels indicis rebuts de tot Catalunya, ja's pot formar càrrec de la significació de les eleccions de diumenge. La seva característica es el triomf de les idees conservadores. Fins en districtes electorals, hont la diputació a Corts es ostentada per republicans, el triomf ha sigut per las idees conservadores, socialment parlant.

Y aixís havia d'ésser, sobre tot després dels fets de Juliol, que foren demostració dels perills que porten els radicalismes, llevor de maiestrugansa, sobre tot quan cau en masses poc preparades pera distingir la idea de la nació.

El fet s'ha de constatar pel pervenir y pera que servexi de lliçó. El poble catalá, en sa inmensa majoria es equilibrat; siguin quines siguin les idees, es enemic dels estremes; pot, en determinats moments dexarse imposar per una minoria protestatària, per mala educació política pero reacciona desseguida y li agrada anar pel camí del mitj.»

(De La Veu de Catalunya.)

ELECCIONS PROVINCIALS.—Resultaren triomfants en la provincia de Catalunya: 6 regionalistes, 4 carlistes, 4 conservadors, 3 republicans, 2 lliberals, y 1 catalanista de l'Unió.

Com se veu la tendencia d'aquestes eleccions es estat mercadament dretana; y mes si's considera que els 3 diputats republicans han triomfat a Barcelona per majoria, haurien quedat reunits a un per minoria si tots els bons s'haguessin unit, millor dit, si «La Lliga no hagués volgut lluitar sola y independentment de l'unió de dretes.

La Diputació Provincial quedarà composta de: 11 regionalistes, 10 republicans autonomistes, 5 tradicionalistes, 5 conservadors, 3 lliberals, 1 catalanista de la Unió y 1 radical.

¿LA RENUNCIA DEL Sr. CALVET?—En un article del escriptor republicá D. Salvador Sampere y Miquel, en la premsa de Barcelona: diu que després de les eleccions últimes, han quedat en dolenta postura los *diputados republicanos elegidos en las primeras y últimas elecciones generales de Solidaridad, tanto que tenemos por cierto, que de no haber acabado las Cortes mauristas, por decoro personal por lo menos, hubieran renunciado sus actas los Sres. Hurtado, Cruells y Calvet*, es dir els diputats dels districtes de Tarrasa, Sabadell y Arenys, ahont els amics d'aquests

Srs. Diputats han quedat vergonyosament derrotats.

CONTRADICCIONS.—Els *progressius* continuen predicant per tot arreu les desgracies ocasionades per la reacció, representada en el poder més de dos anys pel Sr. Maura. En cambi en tots els seus actes s'hi veu la perfecta solidaritat que comparteixen ab en Moret, puig lo mateix els *distinguidos oradores* que la premsa que'ls multiplica els grans èxits obtinguts, no parlen per res dels actes realitzats pel nou govern que, desdiven completament de tot lo qu'ells pretenen defensar.

¡ATENCIÓ PAGESOS!—Trobantnos a l'època en que més se persegueix als auxiliars de l'agricultura, que son els aucells, cridam l'atenció dels qui estiguin encarregats de perseguir als que's dediquen a cassarlos, extreman la vigilancia, y vegin si els que han obtingut llicencia pera tal classe de cassa,—que ab tot y concedirlas la lley reputam d'immorals—se concreten a cassar las varietats que la lley senyala o be si s'extralimiten, que creyem que sí, y si es així, se'ls hi aplica a n'ells la lley ab la qual s'amparen.

De «l'Art del Pagés»

MISIONES.—Los hijos de San Francisco, de aquel hombre apostólico por excelencia, se ocupan actualmente en trabajar por la salud de 93 millones de infelices y de católicos; bautizan cada año por término medio 9.700 adultos y 7.700 niños; predicán 70.000 sermones á los paganos; legitiman 17.840 matrimonios; instruyen 69.000 catecúmenos, y á sus escuelas asisten 78.800 niños. Además recogen y atienden en sus hospitales, asilos y orfanatos á 14.300 pobres enfermos y niños abandonados. Los frailes Menores tienen entre todas 63 Misiones, servidas por 4.689 sacerdotes y legos.

PEREGRINACIONES.—Es consolador ver el movimiento siempre creciente con que el mundo católico se dirige á la prodigiosa Gruta; adonde quería la Virgen que se fuese en peregrinación. En 1897 fueron 210 los trenes de peregrinos que llegaron á Lourdes; en este de 1909 se cuentan ya 304. Han sido notables, por concurrir circunstancias especiales, el 1904, quincuagésimo aniversario de la proclamación dogmática de la Inmaculada Concepción, con 318 trenes de peregrinos, y el pasado de 1908, aniversario del cincuentenario de las Apariciones, con 612 trenes. Total en los últimos trece años: 3.607 trenes de peregrinos.

Noves d'Inca

—Un suscriptor nostro de Igualada, se queixa que, a dos números, no liagen donat el preu del bessó de la plassa d'Inca, estrenyantse'n essent que hi ha existencies y es de temps de més consum.

Per contestar a l'amable suscriptor qu'ha tengut la molestia d'escriure'ns, devem fer constar qu'als nombres que no darem preu de bessó no s'eu presentá a nostra plassa la fira anterior.

Aquesta estranyesa té la sigüent explicació: Els pagesos que necessitaven els diners per poder tirá'nvant, lo vengueren per la cullita. Alguns dijous després, tengué una puja qu'arribá a les 103 pesetes, y tot seguit, nostros agricultors qui guardaven la mella d'anys anteriors feren el bessó, y se presentá una plassada com may s'havia vist; degut en axò o a altres causes el bessó se tirá a les 100 pessetes el quintá, y nostros pègesos tornen guardar la mella en l'esperansa d'una bona pujada.

Diumenge, la darrera fira, s'en compraren

bastantes partides a demunt 102'50 pessetes el quintá, com anunciam a nostro bolletí comercial.

—Avuy dematí s'han comensat ab molta solemnitat les coranta hores de nostra Patrona, Santa María la Major, y per les cases ja tenen la teya y demés combustibles preparats per fer anit els fogarons ab la major gaubansa y alegría.

—Nostra darrera fira va esser plena de tot. Un dia bò, un concurs numerosíssim que feya impossible la travessia en les plasses y carrers veinats; taules y parades com may se havia vist, y apesar d'això, veim que les tendes y botigues, a axcepció de les tavernes y cases de comestibles, se quexen de la seua venta durant les fires.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ D'INCA
durant el mes d'Octubre:

NAIXAMENTS

Nins: 13. Nines: 9. Total: 22.

CASAMENTS

Dia 9: D. Simó Bellinfante, 30 anys, viudo, amb D.ª Antonia Capellá, fadrina, 28 anys.

Dia 16: D. Rafel Fiol, 25 anys, fadrí, amb D.ª Francinayna Maimó, fadrina, 29 anys.

Dia 21: D. Antoni Muná, 25 anys, fadrí, amb D.ª Magdalena Coli Beltrán, fadrina, 35 anys.

Dia 28: D. Jaume Sitjar, 23 anys, fadrí, amb D.ª Francisca Ramis, fadrina, 23 anys.

MORTS

Dia 2: D.ª Juanayna Horrach, 1 any.

Dia 3: D. Mateu Pujades Mateu, 75 anys, fadrí.

Dia 4: D. Domingo Fuster, 2 anys.

Dia 10: D. Francesc Castelló, 4 anys.

Dia 13: D. Joseph Noguera Morey, 60 anys, casat.

Dia 14: D. Arnau Arrom Llompart, 84 anys, casat.

Dia 15: D.ª Francisca Garcías, 2 anys.

Dia 18: D. Pere Janer, 76 anys, casat.

Dia 19: D.ª María Pujades, 3 dies.

Dia 20: D. Antoni Pujades, 57 anys, fadrí.

Dia 20: D.ª Magdalena Marroig, 2 anys.

Dia 21: D. Antoni Mateu, 18 mesos.

Dia 23: D.ª Magdalena Llompart, 91 anys, viuda.

Dia 24: D.ª Francina Perelló, 14 anys.

Dia 27: D.ª Francinayna Coll, 58 anys, casada.

Dia 28: D. Llorens Ramis, 2 anys.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren la tercera fira d'Inca a n-el mercat d'aquesta ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	102'50
Blat.	la cortera de 00'00 a	19'00
Xeixa	id. de 00'00 a	19'50
Ordi.	id. de 00'00 a	10,50
Ordi foraster.	id.	a 09'50
Sivada.	id.	a 08'50
Ídem. forastera	id.	a 07'50
Faves cuitores.	id.	a 20'00
Ídem ordinaries.	id.	a 18'00
Ídem pel bestia.	id.	a 17'50
Blat de les Índies	id.	a 17'00
Monjetes de confit	id.	a 45'00
Ídem blanques.	id.	a 27'00
Porcs grassos	s'arrova de 08'00 a	10'00
Figues seques	el quintá de 11'00 a	16'00
Safrá	s'unsa de 00'00 a	03'00
Ous	dotzena 00'00 a	01'20

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura popular

OUS ARTIFICIALS

Altra vegada la qüestió dels ous artificials apassiona als interessats en el comerç d'aqueix article cada dia de major consum.

Segons sembla al Nortamèrica se fabriquen en grans quantitats y s'exporten ja a Europa.

Aquests ous se fabriquen de la següent manera: se confecciona primer el rovell, que se compona de farines de morenc (blatdemoro) y blat, d'oli y d'un colorant inofensiu. Aquesta imitació del rovell se banya desseguida en un líquid a base d'albumina. La massa així constituïda, se recubreix ab una lleugera pel·lícula semblant al tel que separa la closca del líquid, al ou natural. El tot s'enclou mecànicament en una closca de guix.

Segons sembla ha lograt donarse a n-aquests ous un gust molt semblant als naturals, tant es així que molts paladars no'ls distingeixen. Però sa millor ventatja consisteix en que conserven per molt temps ses qualitats menjívols, sense passarse, lo qual permet trasportarlos a països molt llunyans. Actualment se'n fa d'aquest nou produhit una gran exportació al Extrem Orient.

APÉNDICE Á LA HORRIBLE CRÓNICA

Por omisión involuntaria no hemos hablado, al narrar nuestra crónica los sucesos de la última semana del pasado Julio, el convento de Nuestra Señora de Jerusalén de Religiosas de Santa Clara, sito en la calle de San Matías, de San Gervasio, profanado también por las turbas revolucionarias y en el que destruyeron por completo parte de las celdas de las Religiosas, toda la sacristía, gran parte de la sillería del coro y totalmente la casa del capellán de la Comunidad. En este monasterio como en todos, los revoltosos robaron cuanto estaba á su alcance, y lo que no querían llevar lo hacían pedazos.

También hemos omitido hablar de los pueblos de San Feliu de Guixols, Calonge y Palamós, por desconocer detalles de lo ocurrido, que hoy hemos podido obtener de una amable Religiosa víctima de los brutales atropellos de aquellos desalmados. En San Feliu de Guixols fué completamente destruído por el fuego el Colegio de los Hermanos de las Escuelas Cristianas é igual suerte corrió el hermoso edificio de escuelas que tan beneméritos Religiosos regentaban en Calonge, en cuya villa los sediciosos después de arrojar de su casa á las Hermanas Carmelitas de la Enseñanza, reunieron sus muebles y enseres de clase y todo ello sirvió de combustible para quemar el Colegio de los Hermanos. Las pobres Carmelitas, después de verse rechazadas de varias casas en que por temor se resistían á darles hospitalidad, emprendieron penosa carretera en dirección á Gerona, bajo en la dirección de su digna Superiora, persona sumamente delicada de salud y que teniendo de ordinario gran dificultad para andar, pudo seguir á sus Religiosas en aquella difícil y áspera peregrinación en busca de alojamiento que al fin hallaron en el Colegio que sus Hermanas en religión dirigen en Gerona.

En Palamós también fué pasto de las llamas, atizadas por el odio sectario, el Colegio de los Hermanos de las Escuelas Cristianas.

LA PIEDAD ILUSTRADA

DIRECTORIO ESPIRITUAL PARA
LAS PERSONAS INSTRUÍDAS,
compuesto por el P. R. RUIZ AMADO
de la Compañía de Jesús.

Madrid. Administración de RAZÓN Y FE

Un tomito en 16.º con 352 páginas. En rústica, 1'25 pesetas, y en tela inglesa con canto rojo, 2 pesetas.

Frecuentemente se había echado menos en España un libro de piedad, escrito para las personas instruídas, á la manera que lo compuso, v.gr., en Alemania el difunto P. Tilman Pesch; y este es el vacío que viene á llenar ahora la obrita que anunciamos.

Va dividida en cuatro libros ó partes, que tratan, respectivamente: de la fe y de sus fundamentos; de la esperanza y de los medios para alcanzar la felicidad eterna que esperamos; de la caridad de Dios y del prójimo, con atención especial á los Mandamientos de la Ley Evangélica y á los deberes que impone á los católicos el presente estado social. Finalmente, el libro cuarto trata del Culto Divino y suministra las direcciones necesarias para la asistencia á la santa Misa y la recepción de los santos Sacramentos.

La materia está distribuída en capítulos breves, muy á propósito para la lectura y meditación que han de tener, sobre las verdades religiosas, todos los que aspiran á poseer una piedad verdaderamente ilustrada.

Se vende en esta Administración, Mallorca, 1, Inca.

LLIBRERÍA "LA BONA CAUSA," CARRER DE MALLORCA, 1, INCA

LLIBRES QUE S'HI TROBEN VENALS.	
ALMANAC de la Familia Cristiana pera l'any 1910.	1'00
ALMANAC Bailly-Bailliere de l'any 1910.	1'50
LEGISLACIÓ DE DRET VIGENT. La colecció forma 33 tomes contenguent cada un, una o varies Lleys y reglaments de les meteixes. Enquadració en cartó. El tom.	1'00
Idem. Enquadració en tela.	1'50
NOCIONS de Higiene práctica per Anguera de Sojo.	1'50
LA MORAL DEL JOVEN per Blanc y Bonet.	4'25
MAPA de Melilla y lloc de les operacions de la guerra.	0'50
VIDA de la Venerable Sor Clara Andreu	4'50
LA SAGRADA EUCHARISTIA per Mossen Mir.	1'50
REDUCCIÓ de Kilos a arroves.	0'25
REDUCCIÓ de Kilos a lliures.	0'35
CUINA Mallorquina	1'00
ECZERCICIS d'un bon cristiá.	0'20
CRÓNICA de la Guerra de África per subscripció. El cuadern.	0'25

ALMACENES SAN JOSÉ DE Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA-BORNE
LENCERÍA, LANERÍA GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES,
SASTRERÍA Y CAMISERÍA,
LA CASA MEJOR SURTIDA.
LA MÁS BARATA.
PRECIO FIJO

Mapa DEL IMPERIO DE MARRUECOS (MOGHREB=EL=AKSÁ)

Trazado á la vista de los datos más recientes por el Comandante de Ingenieros

D. BENITO CHIAS Y CARBÓ

ESCALA DE 1:3.000,000
BARCELONA

Editado por la casa de D. Alberto Martín.
Se vende en esta Administración.

RESTAURNAT DE LLUCH

Menú que será servit durant l'any jubilar.
PRIMERA CLASSE
2 sopas, 3 plats, dolç, fruita, pá y ví. pess. 4'00
SEGONA CLASSE
1 Sopa 2 plats, fruita, pá y ví pess. 2'500
TERCERA CLASSE
1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 1'00
Café, llet, xicolati, licors, etz.
Además, servici a la carta.

EJERCICIO DEVOTO PARA HACER LA HORA SANTA

En esta imprenta se acaba de imprimir una edición de este piadoso ejercicio y dentro algunos dias se pondrá en venta á 15 céntimos de peseta.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULR.
Preu de subscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la subscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.